

استعاره‌های مشوش در گالری باشگاه

«استعاره‌های مشوش» عنوان کارنمای گروهی به کیورتوری مهرنوش علی‌مددی است که روز جمعه ۳ شهریور در گالری باشگاه افتتاح شد. این نمایشگاه با آثاری از الناز بندگی، پونه اوشیدری، مریم طباطبایی، مهرشاد خسروی یکتا، میلاد موسوی و امیر شلمانی به خوانشی دیگر از هویت پرداخته است. گالری «باشگاه» در این نمایشگاه به سراغ هنرمندانی رفته که پیوسته در آثارشان سنجشی از حساسیت‌های اجتماعی قابل مشاهده بوده است. هنرمندانی که تلاش کرده‌اند تا با به کارگیری عناصری مبهم و متناقض از ساخت هر گونه تصویر ایده‌آل سرباز زنند و مفهوم هویت را بار دیگر در آثار خود مورد بازخوانی قرار دهد. علاقه‌مندان می‌توانند تا ۳ مهر هر روز به جز شنبه‌ها در گالری باشگاه حضور پیدا کنند. امیر

انتصاب داوران جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

مینا صدری دبیر سی‌امین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران با صدور احکامی جداگانه داوران این رویداد هنری را منصوب کرد. بر این اساس داوران رشته‌های ده‌گانه سی‌امین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران عبارتند از: نقاشی: پریسا شاد قزوینی، لاله یزدان جو - مجسمه‌سازی: رضا قره‌باغی، بشیر ناصری - نگارگری: حسین عصمتی، بهرام مهربان - گرافیک: حسین چمن‌خواه، سید ایمان نوری - خوشنویسی: مهدی اسماعیلی، مود، عباس نوری - تصویرسازی: رضا دالوند، مجید ذاکری یونسی - سفال و سرامیک: سارا محدث، امین حائری - عکاسی: سید شهاب‌الدین واجدی، سید علی رضویان - طراحی: خشایار قاضی‌زاده، مهدی ضیاءالدینی - کاریکاتور: کیارش زندی، محمد سامان صولی. ایسنا

گفت و گو با مریم رادپور

اقتباس از نمایشنامه خواب زمستانی وفادارانه است

دادم. به هر حال اوضاع اقتصادی مردم نسبت به یک دهه قبل تغییر پیدا کرده است. هنوز خانواده‌های زیادی درگیر مسائل اقتصادی هستند و بخش زیادی از طبقه متوسط یک دهه قبل، این سال‌ها جزو طبقه پایین جامعه شده‌اند.

آیا حضور زن نویسنده در نمایش به عنوان راوی کل مطرح است و یا حلقه واسط بین سه اپیزود است؟

زن نویسنده، راوی کل نمایش نیست و سه اپیزود نمایش به هم مرتبط هستند. اپیزود دوم به اول مرتبط است و اپیزود سوم به دوم. زن نویسنده قصه سه خواهر اپیزود اول را نوشته است و در اپیزود سوم زن مرده‌شوی بخشی از قصه زندگی فرشته را روایت می‌کند. این روایت اپیزودها را به هم مرتبط کرده است و فرشته داستان سه خواهر را روایت و زینت پایان بخش فرشته را روایت می‌کند.

نکته مهم درباره شخصیت‌های «خواب زمستانی» استیصال آنها است که قدرت تغییر شرایط را ندارند و به بن‌بست می‌رسند...

این زن‌ها با توجه به موقعیت و جایگاه‌شان نمی‌توانند سر نوشت‌شان را به روند مطلوبی هدایت کنند.

نکته مهم متن علی‌رغم زنانه بودنش، دوری از شعارهای فمینیستی است...

چند شخصیت مرد در اپیزود اول نمایش وجود دارند که به سه خواهر فشار و استرس وارد می‌کنند که در حاشیه ماجرا قرار دارند. سه دختر هم پدرشان را در وضعیت فعلی زندگی‌شان مقصر می‌دانند.

چگونه برای اقتباس از «خواب زمستانی» با او به توافق رسیدید؟

با ایشان سابقه همکاری و شاکردی داشتیم و در ضمن میزان علاقه‌ام را به این کار می‌دانستم و موقعی که درخواست اقتباس از کارش را کردم، موافقت کرد. نمایش را در جشنواره‌هایی مثل جشنواره تئاتر بتالوگ شرکت دادم که مورد توجه هم قرار گرفت. اصباحبر

احمد محمد اسماعیلی - نمایش «خواب زمستانی» و اکاوی هنرمندان و خلاقانه‌ای با تکیه بر فرم نمایشی جذاب و اثرگذار از احوالات زنان طبقه فرودست جامعه در یک دهه اخیر است که نشان می‌دهد مشکلات اقتصادی چقدر می‌تواند روی زنان اثرگذار باشد. مریم رادپور کارگردان نمایش با درک درست از متن درخشان «خواب زمستانی» نوشته لیلی عاج اثری در خور عمل را خلق کرده است. با مریم رادپور درباره کارگردانی این اثر و بازی‌اش گفت‌وگویی انجام داده‌ام.

متن «خواب زمستانی» یکی از درام‌های زنانه شاخص دهه اخیر تئاتر است. آیا به همین دلیل این نمایشنامه را برای اجرا انتخاب کردید؟

همه شخصیت‌های نمایشنامه زن هستند و این برای من خیلی قابل احترام است که نویسنده تلاش می‌کند در اپیزود اول نشان بدهد که سه خواهر تحت چه شرایط دشواری فقط تلاش می‌کنند شکم‌شان را سیر کنند. در این اثر سه بخش جامعه نشان داده می‌شود. در اپیزود دوم، شخصیت اصلی زنی به نام فرشته و خاستگاهش طبقه متوسط اجتماعی است و اوضاع زندگی تو نسبت به سه خواهر اپیزود اول بهتر است. در اپیزود سوم زندگی زن غسالی روایت می‌شود که نه از سر نیاز مالی، بلکه برای کار صواب در غسلخانه مرده‌شویی می‌کند...

لیلی عاج «خواب زمستانی» را در اوایل دهه نود نوشته و شما یک دهه بعد آن را روی صحنه برده‌اید. چقدر در اجرا، در متن درام‌تورژنی انجام دادید؟

اقتباس من کمابیش وفادارانه است و تغییرات جزئی در کار انجام

